485. கிளரியல் வகையிற் கிளந்தன தெரியின்

அளவியல் வகையே அனைவகைப் படுமே. (176)

நூல், உரை, பாட்டு முதலானவற்றுக்குக் கிளந்து கூறிய இலக்கணவகையில் அடிவரையறை முதலியவற்றை ஆராயின் அவற்றின் அளவுகளின் இயல்வகை இதுகாறும் கூறிய வகையே படும்,

## 13. திணை

486. கைக்கிளை முதலா ஏழ்பெருந் திணையும்

முற்கிளந் தனவே முறையி னான. (177)

கைக்கிளை முதலாக ஏழ் பெரிய திணைகளும் முன்னே அகத்திணையியல் களவியல் கற்பியல் பொருளியல்களில் முறைப்படக் கூறப்பட்டனவே திணையாம். கைக்கிளை முதலான ஏழ்திணை கூறவே புறத்திணையாம் வெட்சி, வஞ்சி முதலிய திணையும் கொள்க.

## 14. கைகோள்

### களவு

487. காமப் புணர்ச்சியும் இடந்தலைப் படலும்

பாங்கொடு தழாஅலுந் தோழியிற் புணர்வுமென்

றாங்கநால் வகையினும் அடைந்த சார்வொடு

மறையென மொழிதல் மறையோர் ஆறே. (178)

இயற்கைப் புணர்ச்சி இடந்தலைப்பாடு பாங்கற்கூட்டம் தோழியிற் கூட்டம் எனும் அந் நால்வகைப் புணர்ச்சியினாலும் அவற்றைச் சார்ந்த நிமித்தங்களானும் நிகழ்வது களவு என்னும் கைகோள் என்பது நூலோர் கண்ட வழியாம். மறையோர் – நூலோர்.

“இசையொடு சிவணிய நரம்பின் மறைய

(தொல். நூன்மரபு, 33) என்னுமிடத்தும் மறை நூலாதல் காண்க.

### கற்பு

488. மறைவெளிப் படுதலுந் தமரிற் பெறுதலும்

இவைமுத லாகிய இயனெறி திரியாது

மலிவும் புலவியும் ஊடலும் உணர்வும்

பிரிவொடு புணர்ந்தது கற்பெனப் படுமே. (179)

களவுவெளிப்பாடும், களவொழுக்கம் இல்லாமல் தமரானே மணந்து கொடுப்பக் கொள்ளும் ஒழுக்கமும் என்று சொல்லப்பட்ட இவை முதலாகிய ஒழுக்கங்களில் மாறுபடாது மகிழ்தலும், புலத்தலும், ஊடலும், பிரிவும் ஆகிய வொழுக்கங்களோடு சேர்ந்து இயல்வது கற்பெனப்படும். களவு வெளிப்பட்டபோதே கற்பொழுக்கத்துக் குரியராவதுபற்றி அதாவது களவிற் சேராது மணந்து சேர்தல் பற்றிக் களவு வெளிப்பாடே

கற்பு எனும் கைகோள் எனப்படும்.

489. மெய்பெறும் அவையே கைகோள் வகையே. (180)

அகப்பொருள் பெறவந்த களவும், கற்புமாகிய அவையே கைகோளின் வகையாம்.

15. கூற்று

490. பார்ப்பான் பாங்கன் தோழி செவிலி

சீர்த்தகு சிறப்பிற் கிழவன் கிழத்தியோடு

அளவியல் மரபின் அறுவகை யோருங்

களவினிற் கிளவிக் குரியர் என்ப. (181)

பார்ப்பான் முதலாகத் தலைவி யிறுதியாகக் கூறப்பட்ட ஒருவரையொருவர் கலந்தொழுகும் முறைமையினையுடைய அறுவகை யினரும் களவுக் கைகோளில் கூற்று நிகழ்த்துதற்குரியர் என்பர். பார்ப்பான் - அறம்கூறும் அந்தணன்.

## கற்பிற் கூற்றுக்குரியோர்

491. பாணன் கூத்தன் விறலி பரத்தை

யாணஞ் சான்ற அறிவர் கண்டோர்

பேணுதகு சிறப்பிற் பார்ப்பான் முதலா

முன்னுறக் கிளந்த அறுவரொடு ! தொகைஇ

தொன்னெறி மரபிற் கற்பிற் குரியர். (182)

பாணன், கூத்தன், விறலி, பரத்தை, அறிவர், கண்டோர் ஆகிய அறுவரும் கைக்கிளையிற் கூற்றுக்குரிய பார்ப்பான் முதலிய அறுவரும் ஆகிய பன்னிருவரும் கற்புக் கைகோளிற் கூற்றுக்குரியர்.

## பிறர் கூற்று

492. ஊரும் அயலுஞ் சேரி யோரும்

நோய்மருங் கறிநருந் தந்தையுந் தன்ஐயும்

கொண்டெடுத்து மொழியப் படுதலல்லது

கூற்றவண் இன்மை யாப்புறத் தோன்றும். (183)

களவு, கற்பு எனும் இரண்டு கைகோளிலும் ஊரிலுள்ள பெண்டிரும், அயல்மனையகத்துப் பெண்டிரும், சேரிப்பெண்டிரும், தலைவன் தலைவியர் நோய் அறியும் ஆடவரும் பெண்டிரும், தலைவியின் தந்தையும், ஐயனும் (அண்ணனும்) தலைவன் தலைவியர் ஒழுக்கங்களை யறியினும் யாதேனும் ஒன்றுபற்றிக் கூறுவதல்லது அறிந்தவாறே கூறார் என்பது உறுதியாகத் தோன்றும். செய்யுளாதலின் இக் கூறியவர் கூற்றாகச் செய்யுள் செய்யப்படாது என்பதாம். இவர்கள் அறிந்தார் எனத் தோழி, தலைவி கொண்டெடுத்து மொழிதல் சிறுபான்மை யுண்டு என்க.

## நற்றாய்கூற்று நிகழாவிடம்

493. கிழவன் தன்னொடுங் கிழத்தி தன்னொடும்

நற்றாய் கூறல் முற்றத் தோன்றாது. (184)

தலைவனொடும் தலைவியொடும் நற்றாய் கூற்றுத் தோன்றாது. தோழி, தந்தை தன்னையர்க்குக் கூறும் என்பதாம்.

## கண்டோர் கூற்று

494. ஒண்தொடி மாதர் கிழவன் கிழத்தியொடு

கண்டோர் மொழிதல் கண்ட தென்ப. (185)

ஒள்ளிய தொடியுடைய நற்றாய், செவிலி, தலைவன், தலைவி ஆகியோருடன் கண்டோர் கூற்று நிகழ்த்துவர் என்பர். கண்டோர் இடைச்சுரத்துவழிப் போவாருள் தலைவன் தலைவியர் உடன்போக்கையும் அவரைத் தேடிவரும் செவிலி நற்றாயரையும் கண்டோர். மற்றையாரிடம் கூற்று நிகழ்த்தார்.

## உடன்போக்கில் தலைவன் கூற்று

495. இடைச்சுர மருங்கிற் கிழவன் கிழத்தியொடு

வழக்கியல் ஆணையிற் கிளத்தற்கும் உரியன். (186)

தலைவன், தலைவியை உடன்கொண்டு போம் இடைச்சுர வழியில் தலைவியிடத்து நீதிநூல் முறைப்படி சில கூற்றுக்கும் உரியன். கூறுவது வாளா கூறுவதுடன் ஆணைபோலவும் கூறற்குரியன் என்றவாறு.

(உ - ம்) நுமர்வரி னோர்ப்பி னல்லது தமர்வரின்

முந்நீர் மண்டல முழுது மாற்றாது

தெரிகணை விடுத்தலோ விலனே

யரிமதர் மழைக்கண் கலுழ்வகை யெவனே."

இது தலைவியைத் தெருட்டிக் கூறியது.

(உ - ம்) அழிவில முயலு மார்வ மாக்கள்

வழிபடு தெய்வங் கட்கண் டாஅங்கு

அலமரல் வருத்தந் தீர மாறே. (நற்.9)

இது ஆணையாகக் கூறியது.

496. ஒழிந்தோர் கிளவி கிழவன் கிழத்தியொடு

மொழிந்தாங் குரியர் முன்னத்தின் எடுத்தே. (187)

தலைவன் தலைவியொடு ஆணையின் மொழிந்ததுபோல இடைச்சுரத்துக் கண்டோரும் தாயரிடத்துக் குறிப்பான் மொழிதற்கும் உரியர்.

(உ - ம்) பலவுறு நறுஞ்சாந்தம் படுப்பவர்க் கல்லதை

மலையுளே பிறப்பினு மலைக்கவைதா மென்செய்யு

நினையுங்கா னும்மக ளுமக்குமாங் கனையளே. (கலி.9)

இது கண்டோர் இடைச்சுரத்துச் செவிலியிடம் கூறியது.

## 16. கேட்போர்

497. மனையோள் கிளவியுங் கிழவன் கிளவியும்

நினையுங் காலைக் கேட்குநர் அவரே. (188)

தலைவன் கூற்றையும், தலைவி கூற்றையும் நினையுங்கால் கேட்டற்குரியோர் மற்றைப் பதின்மருமாவர்

## பார்ப்பார், அறிவர் கூற்று

498. பார்ப்பார் அறிவர் என்றிவர் கிளவி

யார்க்கும் வரையார் யாப்பொடு புணர்ந்தே. (189)

பார்ப்பார், அறிவர் என்றிருவர் கூற்றும் கேட்டற்குரியோராக யாவர்க்கும் நீக்கார் என்றது, எல்லாரும் கேட்பர் என்றபடி யாவர்க்கும் என்றாராயினும் பார்ப்பார் கூற்றினை தலைமகள், செவிலி, நற்றாய் எனும் மூவரே கேட்பர் ; அறிவர் கூற்றினைத் தலைமகளும், தோழியும், செவிலியும், நற்றாயும் கேட்பர் என்க புறத்திணையாயின் யாவரும் கேட்பர் என்க.

## பரத்தை, வாயில் கூற்று நிகழுமாறு

499. பரத்தை வாயில் எனவிரு வீற்றுங்

கிழத்தியைச் சுட்டாக் கிளப்புப்பயனிலவே. (190)

பரத்தையர் கூற்றும் வாயில்கள் கூற்றும் என்னும் வேறு பாடுகளில் தலைவியைச் சுட்டிக் கூறவில்லையாயின் பயன் இல்லை. எனவே, தலைவி கேட்குமாறு கூறவேண்டும் என்பதாம். தலைமகள் கேட்டலாவது சிறைப்புறமாகக் கேட்டலும் வாயில்கள் மூலமாகக் கேட்டலும் ஆம்.

## வாயில்கூற்றுப் புறனடை

500. வாயில் உசாவே தம்மு ளுரிய. (191)

வாயில்கள் ஒருவர் ஒருவர் தம்முள் கூறிக்கொள்ளுதலும் உண்டு ; தலைவியைச் சுட்டாமலேயே.

தலைவியைச் சுட்டிக் கூறாராயினும் தலைவி கேட்பதாகவே கருதுதல் வேண்டும், தம்முட் கூறிக்
கொள்வதால் பயனின்மையின் கேட்டல்

## மரபுவழுவமைப்பு

501. ஞாயிறு திங்கள் அறிவே நாணே

கடலே கானல் விலங்கே மரனே

புலம்புறு பொழுதே புள்ளே நெஞ்சே

அவையல பிறவு நுதலிய நெறியாற்

சொல்லுந போலவுங் கேட்குந போலவுஞ்

சொல்லியாங் கமையும் என்மனார் புலவர். (192)

ஞாயிறு முதல் நெஞ்சு ஈறாக உள்ளனவும் அவை யல்லாத பிறவும் ஆகிய கேட்டற்குரிய வல்லாத அஃறிணைப் பொருள்கள், கருதியவாறே தாம் சொல்வன போலவும் சொல்வதைக் கேட்பன போலவும் சொல்லப்பெறும் என்பர் புலவர்.

(உ - ம்) பழிதபு ஞாயிறே......... ஒழிய விடாதீமோ. (கலி.143)

மாதர் முகம்போல் ஒளிவிட வல்லையேல்

காதலை வாழி மதி. (குறள்.1118)

உறுதி தூங்கத் தூங்கிய அறிவே (நற்.184)

இப்படிப் பிறவும் வருவன காண்க.

## 17. களம்

502. ஒருநெறிப் பட்டாங் கோரியன் முடியுங்

கரும நிகழ்ச்சி இடமென மொழிப. (193)

இறந்த காலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் எனும் வகையில் ஆழ்ந்து நோக்குமாறு பொருள் நிகழ்ச்சியைக் கூறுவது காலம் என்னும் உறுப்பாகும்.

## 19, பயன்

504. இதுநனி பயக்கும் இதன்மா றென்னுந்

தொகுநிலைக் கிளவி பயனெனப் படுமே. (195)

இக் கூற்று இதன்பின் இன்ன பயனை மிகவும் தரும் என்னும் பொருளை விளங்கக் கூறாமல் சொல்லிய சொற்றொடரிலேயே பெற வைத்தமைவது பயன் என்னும் உறுப்பாம்.

கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியும் ஐம்புலனும்

ஒண்டொடி கண்ணே உள.(குறள்.1101)

இது புணர்ச்சிப்பின் மகிழ்ச்சியைப் பயந்தது.

## 20. மெய்ப்பாடு

505. உய்த்துணர் வின்றித் தலைவரு பொருண்மையின்

மெய்ப்பட முடிப்பது மெய்ப்பா டாகும். (196)

உய்த்துணர்ந்து கொள்ளுமாறில்லாமல் செய்யுளிடத்து வரும் பொருளைக் கேட்ட துணையானே உடம்பின்கண் அப்பொருளால் தோன்றும் உணர்ச்சி வெளிப்படுமாறு அமைப்பது மெய்ப்பாடு என்னும் உறுப்பாம்,

506. எண்வகை இயனெறி பிழையா தாகி

முன்னுறக் கிளந்த முடிவின ததுவே. (197)

அம் மெய்ப்பாடு என்பது, எட்டு வகையாக வகையாக இயலும் முறையில் தவறாதாகி முன்னர் மெய்ப்பாட்டியலிற் கூறப்பட்ட இலக்கண முடிவுகளை யுடையதாம்,

## 21. எச்சம்

507. சொல்லொடுங் குறிப்பொடும் முடிவுகொள் இயற்கை

புல்லிய கிளவி எச்சம் ஆகும். (198)

பிறிதோர் சொல்லோடாவது பிறிதோர் குறிப்புப் பொருளினாலாவது முடிக்கப்படும் இலக்கணத்தைப் பொருந்திய சொல்லானது எச்சம் என்னும் உறுப்பாம். முடிக்கப்படும் சொல்லோ குறிப்போ செய்யுளில் வாரா என்பது.

உ – ம் : தலைவன் கையுறையாகச் செங்காந்தட் பூவைக் கொண்டு வந்தானாயின் அவனைப் பார்த்து எம் மலையும் செங்காந்தட் பூவை மிகவுடையது எனத் தோழி கூறி அவ்வளவில் நிறுத்தின், இப் பூக்களால் யாம் குறையுடையேம் அல்லேம் எனத் தோழி தலைவனுக்குக் கூறினாளாம். இது கூற்று எச்சம் எனப்படும்.

பகற்குறிக்கண் தலைவியைப் பார்த்து இம்மலையிடத்து வ்விடம் செங்காந்தட் பூக்களால் சிறந்தது என்று சொல்லி நிறுத்துவாளானால் இவ்விடம் புணர்ச்சிக் குறியிடம் ; ஆதலின் இங்கிருக்க எனச் சொல்லி நீங்குவாள் என்பது குறிப்பால் வந்த எச்சம்.

"செங்களம் படக்கொன் றவுணர்த் தேய்த்த

செங்கோ லம்பின் செங்கோட் டியானைக்

கழல்தொடி சேஎய் குன்றம்

குருதிப் பூவின் குலைக்காந் தட்டே" (குறுந்.1)

இப் பாடலில் இவ்விரு கருத்தும் காண்க.

## 22. முன்னம்

508. இவ்விடத் திம்மொழி இவரிவர்க் குரியவென்

றவ்விடத் தவரவர்க் குரைப்பது முன்னம். (199)

இவ்விடத்துக் கூறப்பட்ட இம் மொழி இன்னின்னார்க்கு உரியவாம் என்று அவ்விடத்து அவரவர்க்குச் செய்யுள் கற்போன் குறிப்பான் உணருமாறு அமைப்பது முன்னம் என்னும் உறுப்பாம்.

(உ - ம்) பூத்த வேங்கை வியன்சினை யேறி

மயிலினம் அகவும் நாடன்

நன்னுதற் கொடிச்சி மனத்தகத். தோனே.

இதில் வேங்கையும் மயிலும் கூறியதால் குறிஞ்சியிடம் என்பதும், கொடிச்சி என்றதால் தலைவி குறிஞ்சி நிலத்தாள் என்பதும், அவள் நாடன் மனத்தகத்தோள் என்பதால் இருவரும் உள்வழி அவன் வரவு உணர்தல் என்னும் தோழியின் மதியுடம்பாடும், தோழி கூற்றுக்குரியது அப் பாடல் என்பதும் ஆகியவை முன்னத்தால் உணரப்படும்.

## 23. பொருள்வகை

509. இன்பமும் இடும்பையும் புணர்வும் பிரிவும்

ஒழுக்கமும் என்றிவை இழுக்குநெறி யின்றி

இதுவா கித்திணைக் குரிப்பொருள் என்னாது

பொதுவாய் நிற்றல் பொருள்வகை என்ப. (200)

இன்பமும் துன்பமும் புணர்வும் பிரிவும் ஒழுக்கமும் என்ற இவை தவறுமுறை யில்லாமல் இத் திணைக்கு இதுதான் உரிப்பொருள் 1. அதுவின்றி - வகைப்படுத்தலின்றி என்று கூறப்படாமல் எல்லாத் திணைக்கும்

பொதுவாய் நிற்றல் பொருள்வகை என்பர். களவு கற்பு ஒழுக்கங்களுக்குரிய திணைப்பொருள்கள் செய்யுளில் வெளிப்படையாகவோ குறிப்பாகவோ அமைக்கப்படும். அவ்வாறில்லாமல் செய்யுளிற் கூறப்பட்ட பொருள் எல்லாத் திணைக்கும் உரிய என்னுமாறு பொதுவாய் அமைப்பதும் செய்யுட் பொருளாம். அது மற்றைச் சிறப்புப் பொருளாக இல்லாததால் இப் பொதுப்பொருள் பொருள்வகை எனப்பட்டது.

கைகவியாச் சென்று கண்புதையாக் குறுகிப்

பிடிக்கை யன்ன பின்னகந் தீண்டித்

தொடிக்கை தைவரத் தோய்ந்தன்று கொல்லோ

நாணொடு மிடைந்த கற்பின் வாணுதல்

அந்தீங் கிளவிக் குறுமகள்

மென்றோள் பெறநசைஇச் சென்றவென் னெஞ்சே. (அகம். 9)

இவ் வரிகள் எத்திணைக்குரியன எனக் கூற இயலாது. இவ்வகைப்பாடல் பாலைத்திணையின்பாற் படினும் முல்லை முதலிய திணைகளிலும் கூறப்படும்.

## 24. துறை

510. அவ்வவ மாக்களும் விலங்கும் அன்றிப்

பிறவவண் வரினுந் திறவதின் நாடித்

தத்தம் இயலான் மரபொடு முடியின்

அத்திறந் தானே துறையெனப் படுமே. (201)

குறிஞ்சி முதலிய திணைகளுக்குரிய மக்களும் விலங்கும் புள்ளும் முதலியனவும் முறையாக வந்து முடியும் ஒருவகையன்றி, வெவ்வேறு திணைகளுக்குரிய மக்களும் விலங்கு புள் முதலியனவும் வெவ்வேறு திணைகளிற் கலந்து (மயங்கி) வந்து முடியும் ஒருவகை வரினும் தத்தம் இலக்கணத்தானும் மரபானும் முடிவு பெறுமானால் அத்திற முடிபு துறை எனப்படும் உறுப்பாம்.

எனவே, துறை என்பது அவ்வத் திணைக்குரிய மக்களும் பிறவும் அவ்வத் திணைக்கே வந்து உரிப்பொருள் தருவதும் திணைகளில் மயங்கி வந்து உரிப்பொருள் தருவதும் என இருவகைப்படும் என்றாராயிற்று.

"எந்நில மருங்கிற் பூவும் புள்ளும்" என்னும் சூத்திரத்திற் கூறப்பட்டது கருப்பொருள் மயக்கம். இச்சூத்திரத்திற் கூறப்பட்ட மயக்கம் தலைவன் தலைவியரின் இடமயக்கமும் பிற விலங்கு முதலியவற்றின் மயக்கமும் ஆம். முறையாக வந்த துறைக்கு உதாரணம் அகத்திணையியல் முதலியவற்றிற் காட்டப்பட்டன.

தலைமக்கள் மயங்கும் மயக்கத்துக்கு " ஊர்க்கால் நிவந்த " என்னும் கலிப்பாட்டில் (56) காண்க. அதில், நெய்தல் தலைவி கூறி, அவளை மருதநிலத்துக் கண்டானாகக் கூறிப் பின்னர்க் குறிஞ்சிநில வொழுக்க மாகிய புணர்தல் உரிப்பொருளால் முடித்திருப்பது காணலாம்.

## 25. மாட்டு

511. அகன்று பொருள் கிடப்பினும் அணுகிய நிலையினும்

இயன்று பொருள் முடியத் தந்தனர் உணர்த்தல்

மாட்டென் மொழிப் பாட்டியல் வழக்கின். (202)

ஒரு பொருள் முடிபு அகன்று கிடப்பினும் அணிமையில் இருப்பினும் அதற்கேற்பச் சொற்களை - சொற்றொடர்களைக் கொண்டு வந்து பொருள் முடியுமாறு சேர்த்துச் சொல்வது மாட்டு எனும் செய்யுள் உறுப்பு எனப் பாட்டியல் வழக்கில் கூறுவர். இது பொருள்கோளன்று. எச்சமுடிபுகளைப்பற்றியது. பத்துப் பாட்டிற்கு நச்சினார்க்கினியர் எழுதிய வுரையில் அவர் எச்சங்களையும் எழுவாய் பயனிலைகளையும் முன் பின்னான அடிகளிலிருந்து தந்து முடிக்குமாற்றான் உணர்க.

## மாட்டும் எச்சமும் இன்றியும் வரும்

512. மாட்டும் எச்சமும் நாட்டல் இன்றி

உடனிலை மொழியினுந் தொடைநிலை பெறுமே. (203)

மாட்டுறுப்பும் எச்சவுறுப்பும் இல்லாமலும் செய்யுள் கிடந்தவாறே அமையச் செய்யவும் பெறும் செய்யுள்,

## 26. வண்ணம்

513. வண்ணந் தாமே நாலைந் தென்ப. (204)

வண்ணம் என்னும் உறுப்பு இருபது என்பர்

514. அவைதாம்,

பாஅ வண்ணம் தாஅ வண்ணம்

வல்லிசை வண்ணம் மெல்லிசை வண்ணம்

இயைபு வண்ணம் அளபெடை வண்ணம்

நெடுஞ்சீர் வண்ணம் குறுஞ்சீர் வண்ணம்

சித்திர வண்ணம் நலிபு வண்ணம்

அகப்பாட்டு வண்ணம் புறப்பாட்டு வண்ணம்

ஒழுகு வண்ணம் ஒரூஉ வண்ணம்

எண்ணு வண்ணம் அகைப்பு வண்ணம்

தூங்கல் வண்ணம் ஏந்தல் வண்ணம்

உருட்டு வண்ணம் முடுகு வண்ணமென்று

ஆங்கென மொழிப அறிந்திசி னோரே. (205)

அவ் வண்ணங்கள் பாஅவண்ணம் முதலாக முடுகு வண்ணம் ஈறாக இருபதென்று அறிந்தோர் மொழிவர்,

## பாஅவண்ணம்

515. அவற்றுட் பாஅ வண்ணம்

சொற்சீர்த் தாகி நூற்பாற் பயிலும். (206)

அவற்றுள் பாஅ வண்ணம் என்பது இலக்கண நூலில் சொற்சீரடி யுடையதாகிச் சூத்திரம் பயின்று வரும். அவைதாம், அவற்றுள் முதலியன சொற்சீராகி வரும் சூத்திரங்களைக் காண்க.

## தாஅ வண்ணம்

516. தாஅ வண்ணம்

இடையிட்டு வந்த எதுகைத் தாகும் (207)

இது முதல் வரும் வண்ணச்சூத்திரங்கள். சூத்திரங்களாலேயே பொருள் உணர வருதலின் உரை எழுதவில்லை.

வல்லிசை வண்ணம்

517. வல்லிசை வண்ணம் வல்லெழுத்து மிகுமே. (208)

வல்லிசை வண்ணம் வல்லெழுத்து மிகுந்து விளங்கும்.

## மெல்லிசை வண்ணம்

518. மெல்லிசை வண்ணம் மெல்லெழுத்து மிகுமே. (209)

மெல்லிசை வண்ணம் ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று. மெல்லெழுத்து மிக்கது மெல்லிசை வண்ணமாம்.

## இயைபு வண்ணம்

519. இயைபு வண்ணம் இடையெழுத்து மிகுமே. (210)

இயைபுவண்ணம் ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று. இடையெழுத்து மிக்கு வருவது இயைபுவண்ணமாம்.

வால்வெள் ளருவி வரைமிசை இழியவும்
கோள்வல் உழுவை விடரிடை இயம்பவும்
வாளுகிர் உளியம் வரையகம் இசைப்பவும்
வேலொளி விளக்கிநீ வரினே
யாரோ தோழி வாழ்கிற் போரே

என வரும்.

## அளபெடை வண்ணம்

520. அளபெடை வண்ணம் அளபெடை பயிலும். (211)

இரண்டளபெடையும் பயிலச் செய்வது.

(எ - டு மராஅ மலரொடு விராஅய்ப் பராஅம்
கண்ண் டண்ண்ணெனக் கண்டுங் கேட்டும்

என வரும்.

தாஅம் படுநர்க்குத் தண்ணீருளகொல்லோ
வாஅம் பல்விழி யன்பனை யறிவுறில்
வாஅம் புரவி வழுதியொ டெம்மிடைத்
தோஒ நுவலுமிவ் வூர்.

இஃதளபெடைத் தொடையாம்.

## நெடுஞ்சீர் வண்ணம்

521. நெடுஞ்சீர் வண்ணம் நெட்டெழுத்துப் பயிலும். (212)

நெடுஞ்சீர் வண்ணமாவது நெட்டெழுத்துப் பயின்று வரும்.

(எ - டு) " மாவா ராதே மாவா ராதே "

என வரும்

நீரூர் பானா யாறே காடே

நீலூர் காயாப் பூவீ யாதே

இதனை மிறைக்கவி என்பர் நச்சினார்க்கிலியர்

யூரூர் பாகா தேரே

பீரூர் தோளாள் சீறூ ரோளே.

இதுவும் மிறைக்கவியாம்.

## குறுஞ்சீர் வண்ணம்

522. குறுஞ்சீர் வண்ணங் குற்றெழுத்துப் பயிலும். (213)

குறுஞ்சீர் வண்ணமாவது குற்றெழுத்து மிக்குவரும்.

குரங்குளைப் பொலிந்த கொய்சுவற் புரவி " (அகம்.4)

என வரும்.

"உறுபெய லெழிலி தொகுபெயல் பொழியச்

சிறுகொடி யவரை பொதிதளை யவிழக்

குறிவரு பருவ மிதுவென மறுகு

செறிதொடி நறுநுத லழிய

லறியலை யரிவையர் கருதிய பொருளே. "

இதுவும் மிறைக்கவியாம்.

## சித்திர வண்ணம்

523. சித்திர வண்ணம்

நெடியவுங் குறியவும் நேர்ந்துடன் வருமே. (214)

சித்திர வண்ணமாவது நெட்டெழுத்துங் குற்றெழுத்தும் ஒப்ப விராய்ச் செய்வது.

(எ - டு) சூரல் பம்பிய சிறுகான் யாறே

சூரர மகளி ராரணங் கினரே

வாரல் வரினே யானஞ் சுவலே

சாரல் நாட நீவர லாறே

என வரும்.

ஊர்வழி யூர்ந்தார் வாசி பேரச்

சேரி சார்வரி தொல்லாதிப்

பீர்தீர் தோழி தோளே."

பல்வண்ணம் படுதலின் இதனைச் சித்திரவண்ண மென்றார்.

## நலிபு வண்ணம்

524. நலிபு வண்ணம் ஆய்தம் பயிலும். (215)

நலிபுவண்ணம் ஆய்தம் பயின்றுவரும்.

(எ - டு) அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதெனின். வெஃகாமை

வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள். (குறன்.178)

நலிபென்பது ஆய்தம்.

" எஃகோ டவன்கேட்ப வேமறந்தாள் போதென்றா

யஃகுநீர்க் கான்யாற் றவிர்மண லெக்கர்மேல்"

என்றால் தொடைப்பாற்படும்.

## அகப்பாட்டு வண்ணம்

525. அகப்பாட்டு வண்ணம்

முடியாத் தன்மையின் முடிந்ததன் மேற்றே. (216)

அகப்பாட்டு வண்ணமாவது முடித்துக்காட்டாத் தன்மை யாலே முடிந்ததன்மேலே நிற்பதாம். அது தன்னை முடித்தற்குரிய ஈற்றசை ஏகாரத்தால் வாராது இறுதி இடையடிபோன்று நிற்பது.

(எ - டு) பன்மீன் உணங்கற் படுபுள் ளோப்பியும்

புன்னை நுண்தாது நம்மொடு தொடுத்தும்

பன்னாள் வந்து பணிமொழி பயிற்றி

தோழி நீங்காமை சூளில் தேற்றியும்

மணந்ததற் கொவ்வான் தணந்து புறமாறி

இனைய னாகி ஈங்குனைத் துறந்தோன்

பொய்த லாயத்துப் பொலந்தொடி மகளிர்

கோடுயர் வெண்மணல் ஏறி

ஓடுகலம் எண்ணும் துறைவன் தோழி

ஆணமில் பொருளெமக் கமர்ந்தனை யாடி

என வரும்.

## புறப்பாட்டு வண்ணம்

526. புறப்பாட்டு வண்ணம்

முடிந்தது போன்று முடியா தாகும். (217)

புறப்பாட்டு வண்ணமாவது இறுதியடிப் புறத்ததாகவுந்தான் முடிந்தது போன்று நிற்றல்.

(எ - டு) இன்னா வைகல் வாரா முன்னே

செய்ந்நீ முன்னிய வினையே

முந்நீர் வரைப்பக முழுதுடன் துறந்தே, (புறம்.363)

## ஒழுகுவண்ணம்

527. ஒழுகு வண்ணம் ஓசையி னொழுகும். (218)

முற்கூறியவாறன்றி யொழுகிய வோசையாற் செய்வது ஒழுகுவண்ணம்.

ஒழிந்தனவும் ஒழுகுமேனும் அவற்றின் வேறிலக்கணமுடைய.

அம்ம வாழி தோழி காதல
ரின்னே பனிக்கு மின்னா வாடையொடு
புன்கண் மாலை யன்பின்று நலிய
வுய்யல ளிவளென் றுணரச் சொல்லிச்
செல்லுநர்ப் பெறினே சேய வல்ல
வின்னினி யிறந்த மன்னவர்
பொன்னணி நெடுந்தேர் பூண்ட மாவே

என வரும்.

## ஒரூஉ வண்ணம்

528. ஒரூஉ வண்ணம் ஒரூஉத்தொடை தொடுக்கும். (219)

ஒரூஉ வண்ண மாவது யாற்றொழுக்குப் போலச் சொல்லிய பொருள் பிறிதொன்றனை யவாவாமை அறுத்துச் செய்வது.

(எ - டு) யானே, யீண்டை யேனே யென்னலனே
ஆனா நோயொடு கான லஃதே
மறையல ராகி மன்றத் தஃதே" (குறுந்.97)

என வரும்.

சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மன்னே
பெரியகட் பெறினே " (புறம்.235)

என்பதுமது.

இஃது யாப்புப்போலப் பொருணோக்கோசையே கோடலானும் அடியிறந்து கோடலானும் யாப்பெனப் படாது. இனி யெல்லாத் தொடையும் ஒரீஇச் செந்தொடையாற் றொடுப்பது ஒரூஉ வண்ணமெனக் கூறிப் " பூத்த வேங்கை என்பது உதாரணங் காட்டுவது தொடைப்பகுதியாம்.

## எண்ணுவண்ணம்

529. எண்ணு வண்ணம் எண்ணுப் பயிலும். (220)

எண்ணு வண்ணமாவது அடிக்கண்ணே பயின்று வருவது.இது காரணப்பெயர்.

நன்ன னேற்றை நறும்பூ ணத்தி

துன்னருங் கடுந்திறற் கங்கன் கட்டி

பொன்னணி வல்விற் பொன்றுறை யென்றாங்கு. (அகம்.44)

என வரும்

நாள்கோ டிங்கண் ஞாயிறு கனையழல் (பதிற்.2:14)

எண் என்பதற்கு எண்ணித் தொகையுடன் வருவது எனக் கொண்டார் இளம்பூரணர்.

## அகைப்பு வண்ணம்

530. அகைப்பு வண்ணம் அறுத்தறுத் தொழுகும். (221)'

அகைப்பு வண்ணமாவது விட்டுவிட்டுச் சொல்லும் ஓசையை யுடையது.

அகைத்தல் அறுத்தலாதலிற் காரணப்பெயர். ஒருவழி நெடில் பயின்றும் ஒருவழிக் குறில் பயின்றும் அற்றும் வருவது.

வாரா ராயினும் வரினு மவர்நமக்

கியாரா கியரோ தோழி" (குறுந்.110)

என வரும்.

## தூங்கல் வண்ணம்

531. தூங்கல் வண்ணம் வஞ்சி பயிலும். (222)

தூங்கல் வண்ணமாவது தூங்கலோசைத்தாகி வரும்.

யானூடத் தானுணர்த்த யானுணரா விட்டபின்

றானூட யானுணர்த்தத் தானுணரான் றேனூடும் (முத்தொள்.)

எனத் தூங்கல் வண்ணம் வந்தது.

## ஏந்தல் வண்ணம்

532. ஏந்தல் வண்ணம்

சொல்லிய சொல்லிற் சொல்லியது சிறக்கும். (223)

ஏந்தல் வண்ணமாவது ஒருகாற் சொல்லிய சொல்லானே சொல்லப்படும் பொருள் சிறப்பச் செய்தல். ஏந்தல் ஒருசொன் மிகுதல்.

(எ - டு) கூடுவார் கூடல்கள் கூடல் எனப்படா

கூடலுள் கூடலே கூடலும் – கூடல்

அரும்பிய முல்லை அரும்பவிழ் மாலை

பிரிவிற் பிரிவே பிரிவு. (யாப்பருங்கல விருத்தி மேற்கோள்)

என வரும்.

## உருட்டுவண்ணம்

533. உருட்டு வண்ணம் அராகந் தொடுக்கும். (224)

உருட்டு வண்ணமாவது அராகந் தொடுக்குமது. உருட்டிச் சொல்லப்படுவது அராகமாதலின் ஞெகிழாதுருண்ட வோசைத்தாகலின், இது குறுஞ்சீர் வண்ணத்தின் வேறாம்.

(எ - டு) உருகெழு முருகிய முருமென வதிர்தொறு

மருகெழு சிறகொடு மணவரு மணிமயில்"

என வரும்.

## முடுகு வண்ணம்

534. முடுகு வண்ண முடிவறி யாமல்

அடியிறந் தொழுகி அதனோர் அற்றே. (225)

முடுகு வண்ணமாவது முடுகியல் தொடுத்த அடியோடு பிறவடி வேறுபடத் தொடர்ந்தோடுவது.

(எ - டு) " நெறியறி செறிகுறி புரிதிரிபு" என்னுஞ் சுரிதகமும், இரிபெழு பதிர்பதிர் பிகந்து (கலி.104) என்பது முதலியனவுமாம். இவை வேறுபாடு நோக்கி யிதனைச் சொற்சீரடியும் முடுகிய லடியுமெனப் பரிபாடற்கு விதந்தோதினார்.

535. வண்ணந் தாமே அவையென மொழிப. (226)

சந்தவேற்றுமை செய்வன இவையல்லது வேறில்லை. வண்ண மாவது சந்தம். தாமே யென அவற்றின் சிறப்புக் கூறிற்று. இதன் கருத்துப் பாக்களோடும் பிறவற்றோடும் உறழ அது பல வகைப்படுத்தினால் வரையறையின்றாமாயினும் அவையெல்லாம் இருபதின் கூறாகிய சந்தவேற்றுமை யாவதல்லது சந்த வேற்றுமை விளங்காவாறாயிற்று.

## 27. அம்மை

536. சின்மென் மொழியால் சீர்புனைந் தியாப்பின்

அம்மை தானே அடிநிமிர் வின்றே. (227)

வனப்பியலை வகுத்துச் சொல்லும்போது அவற்றுள் ஒன்றான அம்மை என்பது சிலவாய மென்மையாய சொற்களால் சீரமைத்துச் செய்யின் அது அம்மை யெனப்படும் ; அம்மை அடிமிகுந்து வருவது இல்லை.பெரும்பாலும் இரண்டடி முதல் நான்கடியளவே வருவதாம். அவை திருக்குறள் நாலடியார் போல்வனவற்றுப் பாக்கள்.

(உ - ம்) இல்வாழ்வான் என்பான் இயல்புடைய மூவர்க்கும்

நல்லாற்றின் நின்ற துணை,

## 28. அழகு

537. செய்யுள் மொழியால் சீர்புனைந் தியாப்பின்

அவ்வகை தானே அழகெனப் படுமே. (228)

செய்யுளுக்கே யுரிய திரிசொற்களால் சீரமைத்துப் பாடப்படுவது அழகு எனும் வனப்பாம்.

உ - ம் : அகநானூறு, புறநானூறு, பத்துப்பாட்டு முதலியவற்றிற் காண்க.

## 29. தொன்மை

538. தொன்மை தானே சொல்லுங் காலை

உரையொடு புணர்ந்த பழமை மேற்றே (229)

தொன்மை என்னும் வனப்பைச் சொல்லுங்காலை, அது பழங்கதைமேல் செய்யப்பட்டு வருவதாகும்.

(உ - ம்) கந்தபுராணம் முதலியன.

## 30. தோல்

539. இழுமென் மொழியால் விழுமியது நுவலினும்

பரந்த மொழியால் அடிநிமிர்ந் தொழுகினுந்

தோலென மொழிப தொன்னெறிப் புலவர். (230)

மென்மையான ஓசையுடைய சொற்களால் விழுமிய பொருளான அறம், பொருள், இன்பங்களை வைத்துச் செய்யப்படுவதும், பலவாறு பரந்த சொற்களைக் கொண்டு மிக்க அடிகளால் செய்யப் படுவனவும் என இருவகையில் வரும் தோல் எனும் வனப்பு என்பர்.

(உ - ம்) " பாயிரும் பரப்பகம் எனும் மார்க்கண்டேயனார் பாட்டு. இது முன்னதன் உதாரணம்.

பத்துப்பாட்டுப் பாக்கள் பின்னதன் உதாரணம்.

## 31. விருந்து

540. விருந்தே தானும்

புதுவது புனைந்த யாப்பின் மேற்றே. (231)

விருந்து எனும் வனப்பாவது, அவ்வக் காலத்துப் புலவரால் தாம் வேண்டியவாறு புனையும் யாப்பின் மேலது.

(உ - ம்) இக்காலத்துப் புதுக்கவியைக் கொள்க.

## 32. இயைபு

541, ஞகார முதலா னகார ஈற்றுப்

புள்ளி இறுதி இயைபெனப் படுமே. (232)

இயைபு என்னும் வனப்பாவது ஞணநமன யரலவழள என்னும் மெய்களுள் ஒன்றை இறுதியாக முடித்துச் சொல்லும் பொருளும் இயைந்து வருவது.

(உ – ம்) மணிமேகலை, பெருங்கதை. இது ஆசிரியப்பாவால் வருவது.

## 33. புலன்

542. தெரிந்த மொழியாற் செவ்விதிற் கிளந்து

தேர்தல் வேண்டாது குறித்தது தோன்றிற்

புலனென மொழிப் புலனுணர்ந் தோரே. (233)

உலகவழக்குச் சொற்களால் நன்றாக வெளிப்படுத்தி அறிவினால் ஆராய்ந்து உணரவேண்டாமல் புலவன் தான் கருதிய பொருள் தோன்றுமாறு செய்யும் செய்யுள் புலன் என்னும் வனப்பாம் என்பர் அறிவுடையோர் தெரிந்த மொழி என்பதை விடுத்துச் சேரிமொழி எனப் பாடங்கொண்டு, சேரிமொழியாவது பாடி (சிற்றூர்) மாற்றங்கள் என்பர். 1 பாடி மாற்றம் ஊர்வழக்குச் சொற்கள், பாடி. சிற்றூர்

(உ – ம்) அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே அன்பினில் விளைந்தவா ரமுதே

பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும் புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்

செம்மையே யாய சிவபதம் அளித்த செல்வமே சிவபெரு மானே

இம்மையே யுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன் எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

(திருவாசகம் பிடித்த பத்து)

## 34. இழைபு

543. ஒற்றொடு புணர்ந்த வல்லெழுத் தடங்காது

குறளடி முதலா ஐந்தடி ஒப்பித்து

ஓங்கிய மொழியான் ஆங்கவண் மொழியின்

இழைபின் இலக்கணம் இயைந்த தாகும். (234)

இழைபு என்னும் வனப்பின் இலக்கணமானது, ஒற்றொடு சேர்ந்த வல்லெழுத்துகள் அடங்கி வாராமல் குறளடி, சிந்தடி, அளவடி, நெடிலடி, கழிநெடிலடி என்னும் ஐந்தடிகளையும் நாற்சீர்களான் ஒப்பாக வைத்து நெட்டோசைபடும் நெடில், மெல்லின இடையெழுத்துகளைப் புனையின் அதுவாம்.

ஒற்றெழுத்துச் சேர்ந்த வல்லெழுத்து வருதலாவது "முத்தைத்தருபத்தித் திருநகை" என்பது போல வருதல். இழைபுக்கு இது வருதல் கூடாது. ஐந்தடிகளையும் ஒப்பித்தல் என்பது எழுத்தெண்ணி அடிவகுக்குங்கால் நாற்சீரடியிலேயே எண்ணி வகுத்தலை.

## புறனடை

544. செய்யுள் மருங்கின் மெய்பெற நாடி

இழைத்த இலக்கணம் பிழைத்தன போல

வருவன உளவெனும் வந்தவற் றியலால்

திரிபின்றி முடித்தல் தெள்ளியோர் கடனே. (235)

செய்யுண் மருங்கின் மெய்பெற நாடி யிழைத்த இலக்கணம் செய்யுளிடத்துப் பொருள்பெற ஆராய்ந்து தந்திரஞ் செய்யப்பட்ட இலக்கணத்தில், பிழைத்தனபோல வருப வுளவேனும் வழீ இயின போன்று பின்னொன்று வருவனவுளவேனும், வந்தவற்றியலாற் றிரிபின்றி முடித்தல் தெள்ளியோர் கடன் - முற்கூறிய இலக்கணத்தோடு திரியாமல் முடித்துக்கோடல் அறிவுடையோர் கடன். அவை யெண்சீரின் மிக்கனவற்றைக் கழிநெடிலடிப்பாற் சார்த்துவனவும் வெண்பாவாயே வந்து கொச்சகமா யடங்குவனவு ஆசிரியம் அவ்வாறு வருவனவுங் கொச்சகங்களின் வேறுபாடுந் தொடை வேறுபாடுகளும் பிறவுமாம்.

## செய்யுளியல் உரை முற்றிற்று.